

drages derimod, naar Invaliden i den Grad helbredes, at han maa antages tildeels eller ganske at have gjenbundet sin Evne til Erhverv, saavel som og, naar hans Kaar i en betydelig Grad forbedres. Er Invalidsforsørgelsen kun tilstaaet for et Aar, bliver den ved Aarets Udløb, saafremt Invaliden har en kortere Tjenestetid end 20 Aar, heelt at ansætte paany efter de oplyste Omstændigheder, dog i Overensstemmelse med de i §§ 11 og 12 fastsatte Regler.

§ 15.

Naar en Invalid, hvem en vedvarende Forsørgelse efter § 12 er tillagt, af Regjeringen ansættes i en af Staten lønnet Bestilling, faaer dette følgende Indflydelse paa den ham tillagte Understøttelse:

- a) Denne inddrages aldeles, naar Bestillingens Indtægter udgjøre et Beløb, der er halvanden Gang saa stort som Understøttelsen (deri under alle Omstændigheder indbefattet begge Beløbene efter § 12 a og b); i modsat Fald beholder Invaliden det heri Manglende af den ham tidligere tilstaaede Understøttelse.
- b) Forringes Bestillingens Indtægter i Tidens Løb ved Omstændigheder, der ere Invaliden utilregnelige, saaledes at de blive lavere end Beløbet af Invalidsforsørgelsen, halvanden Gang taget, kan han, efter at have godtgjort dette, forvente sig det Manglende tillagt.
- c) Naar Invaliden uden Brøde fra sin Side affædiges fra Bestillingen uden Pension, tilstaaes der ham atter den tidligere Understøttelse. Tillægges der ham derimod Pension, men denne er mindre end Beløbet af den tidligere Invalidsforsørgelse, godtgjøres Forskjellen ham. Herved er det dog forudsat, at han vedblivende findes egnet til Forsørgelse (jfr. § 14).

Forøvrigt bliver Invalidsforsørgelsen ligeledes at inddrage i de i § 6 anførte Tilfælde.

§ 16.

Faste Officerer af Hæren og af Søværnet samt andre af Kongen bestillede Embedsmænd i Hæren eller Søværnet kan der, naar de i Krigen blive Invalidere og derfor maae udtræde af Tjenesten, udenfor den dem efter Pensionsloven tilkommende Pension endvidere som Invalidsforsørgelse tillægges indtil $\frac{1}{3}$ af den ved Pensionsberegning i Betragtning kommende Embedsindtægt, som Vedkommende oppebar paa den Tid, da Bestadigelsen tilføies ham.

§ 17.

Officerer af Forstærkningen, Secondlieutenanter af Hæren og Søværnet, Reservelieutenanter, Reserveintendantter, Reservelæger og Reserveredylæger samt Personer, der af vedkommende Ministerium ere konstituerede til som Eigestillede med Officerer at udføre Embedsforretninger i Hæren eller Søværnet, kan der, naar de i Krig blive Invalidere, tilstaaes som Invalidsforsørgelse indtil det fulde Beløb af Lønning eller Honorar, saafremt deres Skade er af den Bestaaenhed, at de maae henregnes til 1ste Invalidsafdeling, indtil $\frac{2}{3}$ af samme, hvis de blive at sætte i 2den Invalidsafdeling, og et efter samtlige Omstændigheder afpasset mindre Beløb, naar de maae henføres til 3die Invalidsafdeling.

Hvis Skaden er paadragen ved Tjenesten udenfor Krig, ere de højeste Beløb, der i den paagældende Invalidsafdeling kunne tilstaaes som Forsørgelse, $\frac{2}{3}$ af nys anførte.

§ 18.

I Henseende til Fastsettelsen i hvert enkelt Tilfælde af de i de 2 næstforegaaende §§ omhandlede Invalidsforsørgelser samt disses Vedbliven og Ophør bliver at forholde efter de